

DZIENNIK POMORSKI

PRZEDPŁATA:

Miesięcznie w ekspedycji	2,55 zł.
Z odnośniami i w agencjach	2,65 „
Na pocztę, już z odnośniami	2,89 „
Kwartalnie w ekspedycji	7,66 „
Na pocztę, już z odnośniami	8,67 „
Kwoty i inne wypadki zwalniają Wydawnictwo z dostarczenia numerów bez zwrotu oszczędności kwoty abonamentowej.	

OGŁOSZENIA:

na 4 s ronie 6 lam. od wiersza mm. lub jego miejsca 15 gr., na 3 str. 30 gr., na 2 str. 60 gr. Dla W. M. Gdańska te same liczby w guldenach. Tłumaczenia i ogł. skomplikowane o 20 proc. drożej. Ogł. z innych krajów płatne tylko w walucie tychże. Terminowego ogłoszenia się nie gwarantuje. — — —
Ogłoszenia przyjmuje się do godz. 9 przed poł.

Sroda: Franciszka Sal.
Czwartek: Martyny i Sawiny

CHOJNICE, czwartek dnia 30. stycznia 1930 r.

Słońca wschód 7.49 zachód 16.38
Księżycza wschód 8.17 zach. 15.57

Czarna lista

Sprawozdanie pośła Rybarskiego z krótkiej rewizji, przeprowadzonej w Banku Gospodarstwa Krajowego na polecenie sejmowej komisji budżetowej, **jest gwoździem do trumny hasła „sanacji moralnej”**. Jeszcze przez długie lata będą wpływały nowe, większe i ciekawsze sprawy z okresu rządów „sanacji”, ale już to, co dotąd zostało ujawnione w sprawie funduszy wyborczych, budowli kolejowych i pocztowych oraz „innych” wydatków p. ministra poczty i telegrafów, a wreszcie gospodarka subwencyjna Banku Gospodarstwa Krajowego, to już wystarczy opinii publicznej na wyrobienie sobie właściwego sądu o „sanacji moralnej”.

Znaczenie wyników rewizji w Banku Gospodarstwa Krajowego polega na tem, że ten właśnie teren obrał obóz rządowy do ataku na t. z. „stosunki przedmajowe”. Po zupełnym fiasku z nadzwyczajną komisją do zwalczania nadużyć, która pomimo sporządzenia przez prasę prorządową i wysługujących się jej wówczas socjalistów „czarnej listy” rzekomych złodziei grosza publicznego nie potrafiła, choć tego bardzo pragnęła, oskarżyć żadnego z wybitniejszych polityków okresu przedmajowego, a w stosunku do rozmaitych urzędników wszystkie wytoczone im sprawy w sądzie przegrała, — wystąpił z nowym oskarżeniem p. minister Kwiatkowski na odczycie we Lwowie. To, co z wielkim oburzeniem zarzucił p. Kwiatkowski niektórym posłom poprzedniego Sejmu, to były zabiegi o uzyskanie kredytów w Banku Gospodarstwa Krajowego dla rozmaitych instytucji gospodarczych. Były premier Wł. Grabski w odpowiedzi min. Kwiatkowskiemu ustalili nawet cyfrę tych „poleconych kredytów” na 5 milionów złotych, przy czym w dwóch wypadkach skarb państwa skutkiem niedostatecznego zabezpieczenia prawdopodobnie poniósł pewne straty.

To wszystko. Przez blisko cztery lata nie zdołano niczego więcej znaleźć. I dla tych 5 milionów „kredytów poleconych” dokonano krwawego przewrotu, dlatego sponiewierano Sejm jako całość i dziesiątki niewinnych ludzi postawiono pod przegraniem. Piszemy „dlatego”, bo innych hasła, prócz „sanacji moralnej” i „walki z partyjniactwem” wtedy nie wysunęto.

Obecnie te same rzekome nadużycia są najsilniejszym argumentem za zmianą konstytucji po myśli wniosku BB. a więc z ograniczeniem prawa kontroli Sejmu. Argument ten ma być dla niektórych usprawiedliwieniem zmiany konstytucji nawet wbrew prawu.

I oto na tym samym terminie, na którym dokonano przed majem owej zbrodni „kredytów poleconych”, dzieje się obecnie to, co przedstawił Sejmowi prezes Klubu Narodowego, poseł Rybarski, a czemu nie zaprzeczył ani jednym słowem p. Matuszewski. **Blisko półtora miliona złotych nie pożyczono, ale podarowano w ciągu jednego roku rozmaitym organizacjom „sanacyjnym”, z których największa Federacja Obrońców Ojczyzny jest polityczną ekspozyturą obozu pomajowego.** Obok niej występują rozmaite nikomu nieznanne potwórki, które lekko uzyskiwały subwencje, dochodzące do stu tysięcy złotych. Wyrażenie „subwencje zwrotne”, użyte w stosunku do Federacji, nie ma żadnego znaczenia prawnego. Prawie zwrotna jest pożyczka; co nie jest pożyczką, jest prezentem.

Niezależnie od tego wysoki urzędnik państwa, jako współnik jakiegos Żyda, zabiega o bardzo duże kredyty w Banku Gospodarstwa Krajowego i uzyskuje je, a kiedy firmie mimo tego grozi upadek, tenże Bank za poparciem sfer rządowych ratuje ją, wchodząc do spółki z milionowym udziałem.

Tyle w ciągu kilku dni stwierdził poseł Rybarski, który — jak sam wyraźnie oświadczył — wyjątkowo tylko badał oryginalne dokumenty, a

Tekst porozumienia polsko - niemieckiego w sprawie likwidacji

1) Rząd Rzeczypospolitej i rząd Rzeszy składają następującą deklarację, które złożone będą konferencji haskiej i uprawomocnią się równocześnie z wejściem w życie planu Younga

2) Rząd niemiecki oświadcza, że zrzeka się wszelkich pretensyj charakteru finansowego lub dotyczących mienia, stojących w związku z wojną lub traktatem pokoju bądźto państwa bądźto jego obywateli (osoby fizyczne i prawne), które mogły być lub będą mogły być skierowane bezpośrednio lub pośrednio do Polski z powodu jakichkolwiek operacji przeprowadzonych przed wprowadzeniem w życie planu Younga łącznie z pretensjami uznanymi przez specjalną umowę, odnoszącą się do tych operacji.

Co do pretensyj charakteru finansowego lub dotyczących mienia ze strony Polski bądźto państwa bądźto jego obywateli (osoby fizyczne i prawne), stojących w związku z wojną lub traktatem pokoju, które mogły być lub będą mogły być skierowane bezpośrednio lub pośrednio do Niemiec z powodu jakichkolwiek operacji przeprowadzonych przed wprowadzeniem w życie planu Younga łącznie z pretensjami uznanymi przez specjalną umowę odnoszącą się do tych operacji rząd polski uznaje postanowienia § 143 rozdział 9 planu Younga.

Nie przysadzając postanowień art. 5 niniejszego porozumienia, obecne deklaracje stanowią zupełne i ostateczne odstąpienie od powyższych pretensyj bez względu na osoby zainteresowane.

3) Rząd polski oświadcza, że zrzeka się wszelkiej likwidacji, którą rząd polski wykonał lub mógł wykonać, powołując się lub stosując się do postanowień art. 92 i 297 b traktatu pokoju odnośnie do majątków, praw i udziałów niemieckich w Polsce, znajdujących się jeszcze w rękach ich właścicieli lub dawnych właścicieli w dniu 1 września 1929.

Treść protokołu końcowego.

Protokół końcowy do art. 2 tego porozumienia opiewa:

1) Deklaracja niemiecka, zawarta w art. 2 powołanego porozumienia obejmuje również wszelkie pretensje obywateli niemieckich przeciwko rządowi polskiemu, oparte na artykułach 92 al. 4 297 h. al. 2, 304 i 305 traktatu wersalskiego, zarówno te, które zostały już wniesione do Mieszanego Trybunału Rozjemczego polsko - niemieckiego, jako też te, które mogły być wniesione i które wynikają z przeszłości.

2) Deklaracja polska zawarta w art. 2 powołanego porozumienia obejmuje również wszelkie pretensje obywateli polskich, wniesione do tego samego Trybunału przeciwko rządowi niemieckiemu, oparte na art. 297, 298, 300, 304 i 305 traktatu wersalskiego, zarówno te, które zostały już wniesione do tego Trybunału jako też, te które mogły być wniesione i które wynikają z przeszłości.

przeważnie zadawalniali się dostarczonemi przez Bank danemi.

A teraz następuje „przebieg” w postaci obrony p. Matuszewskiego.

P. Matuszewski broni udzielania subwencji organizacjom partyjnym, co więcej — broni interwencji poselskich w Banku, oświadczać dosłownie:

„W mojem przekonaniu należy się ustosunkować do instytucji społecznych, zależnie od ich pożytecznej lub niepożytecznej działalności społecznej, a nie od kierunku politycznego. Dajmy na to, że w sprawie stowarzyszenia „Samopomoc” przychodziła p. Praussowa, to jeszcze nie znaczy, że to stowarzyszenie działa źle”.

Jak teraz wygląda p. minister Kwiatkowski? Po co takie gromy rzucał we Lwowie na rzekome „stosunki przedmajowe”? Przecież p. Matuszewski w swej obronie stanął całkowicie na platformie, dopuszczającej subwencjonowanie organizacyj społecznych i interwencje poselskie!

Wszelkie środki zabezpieczające, stosowane w związku z powyższą procedurą likwidacyjną tracą swą skuteczność w chwili wprowadzenia w życie niniejszego porozumienia.

Mienie, o którym mowa, będzie wydane w stanie faktycznym i prawnym, w którym się znajduje, z prawami i korzyściami, które są z niem związane, i kosztami, które na niem ciąży, lecz bez możliwości pretensyj odnośnie do mienia z tytułu kosztów i wynagrodzeń sekwestru likwidacyjnego.

4) Spory, które mogłyby powstać z powodu interpretacji i stosowanie niniejszego porozumienia i które nie będą mogły być załatwione w drodze dyplomatycznej będą na żądanie jednej ze stron umawiających się oddane do trybunału arbitrażowego. W tym celu każda strona zamianuje subarbitra, a obaj arbitrzy wybiorą przewodniczącego neutralnego. P. prezydent Konfederacji szwajcarskiej będzie uproszony o jego wyznaczenie.

5) Oba rządy porozumiewają się natychmiast po podpisaniu niniejszego porozumienia, aby ustalić, jakie środki należy przedsięwziąć w sprawie dalszej działalności Międzynarodowego Trybunału Rozjemczego polsko - niemieckiego. Obydwa rządy porozumiewają się natychmiast po podpisaniu niniejszego porozumienia, jakie środki należy przedsięwziąć co do dalszej działalności mieszanego Trybunału Rozjemczego polsko - niemieckiego.

6) Niniejsze porozumienie oraz jego protokół końcowy będą ratyfikowane i wprowadzone w życie przez obie strony równocześnie, z wprowadzeniem w życie planu Younga.

Sporządzono w Warszawie w dwóch egzemplarzach dnia 31 października 1929.

Pod tym widnieją podpisy: (—) Rauscher, (—) Zaleski.

3) Pretensje, wynikające z postanowień przejściowych konwencji genewskiej z 15 maja 1922 w stosunku do których Trybunał Rozjemczy w Bytomiu lub Komisja Mieszana w Katowicach są kompetentne, nie są objęte wzajemnym zrzeczeniem się.

4) Wzajemne deklaracje, zawarte w art. 2 powołanego porozumienia obejmują nie tylko pretensje obywateli (osób fizycznych i prawnych) przeciwko odpowiednim rządcom ale także pretensje charakteru finansowego jednego rządu przeciwko drugiemu rządowi na ich własny rachunek bez względu na położenie prawne lub faktyczne.

Warszawa, 31 października 1929.

(—) A. Zaleski. (—) Rauscher.

Nowelizacja ustawy przemysłowej.

Warszawa, 29. 1. (Kor. wł.) Ministerstwo skarbu przedłoży w najbliższym czasie Prezydium Rady ministrów projekt noweli do ustawy przemysłowej.

Więc gdzie się podziało główne hasło przewrotu majowego? I wogóle poco go robiono? Czy po to aby wszędzie się zdarzające tendencje do wyzyskiwania wpływów politycznych stokrotnie spotęgować, nadać im tak jaskrawe formy, jak to było w Banku Gospodarstwa Krajowego, a potem jeszcze uznawać to za zupełnie naturalne i moralne?

I co będzie czarną listą w historii obecnego okresu- Czy spis kilkunastu ludzi, którym mimo usilnych pragnień i posiadania w ręku całego aparatu administracyjnego nie potrafiono wykazać żadnej winy, — czy przedłożony Sejmowi, przez pośła Rybarskiego, potwierdzony przez rząd spis kilkudziesięciu instytucji partyjnych, żerujących kosztem grosza publicznego?

Nie pierwsza i nie ostatnia czarna lista „sanacji moralnej” została sporządzona, potwierdzona i — osadzona!

M. K.

